

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XI. Vetus proverbium ex verbis Aristotelis erutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

idem *Plato* lib. 7. Πολιτειῶν, hoc dictum *Solonis* improbat, quo multa senescentem se addiscere autumat: neque minus absurdum id iudicat, ac si quis opinetur aliquem, qui bene poterat currere in ætate florenti, eandem retinere in senectute velocitatem pedum, & non minus aptum esse ad cursum. Quam facultatem una cum aliis corporis dotibus minui, ævo atteri ac languere palam est. Atque minus adhuc idoneum esse senem putandum est ad multa animo per disciplinam consequenda. Labore enim improbo opus est ei, qui multa addiscere velit. Itaque nominatim *Solonem* ibi ob hanc opinionem perstringit, his scilicet verbis: Σόλωνι γὰρ ἔπεισέον, ὡς γηράσκων τις πολλὰ δυνατὸς μάναθάνειν, ἀλλ' ἤτιον ἢ τρέχειν νέων δὲ πάντες οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πολλοὶ πόνοι. i. Neque enim audiendus *Solon*, quod quis senescens multa valeat discere; immo minus hoc, quam multum currere. Juvenum autem sunt magni omnes & multi labores.

CAPUT XI.

Vetus proverbium ex verbis Aristotelis erutum.

Ota est omnibus præfatio *Aristotelis* in primo *Moralium ad Nicomachum* cap. 9. nempe haud proclivem sibi, aut lætam esse disputationem contra ideas, quas viri amici defendant: & tamen hanc esse suscipiendam veritatis causa: Ἀμφοῖν γὰρ ὄντοιν φίλοι, ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν. Cum enim ambo amici sunt: sanctius tamen est veritatem præferre. His verbis ajo subesse allusionem ad vetus adagium, quod exstat apud *Athenæum* lib. 5. cap. 107. Ibi nescio quis de Athenione Philosopho Peripatetico, illo qui tyrannidem Athenis usurpavit, dicturus quædam parum illi honorifi-

ca,

ca, sed vera, coram philosophis, qui in eo convivio discumbebant, hos senarios præmittit vice præfationis,

Εἰ μὲν Φράσω τῶληθές, ἔχισ' ἐν Φρανῶ·

Εἰ δὲ ἐν Φρανῶ τί σ', ἔχισ' τῶληθές Φράσω·

Hoc est, *Si quidem dixero verum, non te delectabo: si vero quid te delectavero, veritatem non dicam.* tum subdit: ἀλλὰ Φίλη, Φασίν, ἢ ἀλήθεια. *Sed amica, ajunt, veritas.* Unde liquet fuisse in veterum adagiis, istud quoque celebratum, Φίλη ἀλήθεια: *amica veritas*: patet etiam, quam eleganter & venuste *Aristoteles* ad ipsum alluserit citatis verbis, ἀμφοῖν γὰρ ὄντων &c. cum ambo, inquit, amica mihi sint: *Plato* amicus; amica, juxta proverbium, veritas, sanctius tamen est præferre amicis veritatem.

CAPUT XII.

Quid significet verbum προενδημεῖν, & à quo primum usurpatum.

Galenus libro 4. de Dogmatis Hippocratis & Platonis, primum eo verbo usum Posidonium, clarum e porticu philosophum testatur, cum significare vellet, decere prudentem virum, ita semper animo esse comparatum, ut, quod ille ait apud Comicum, nihil humani a se alienum putet, significat enim id verbum, quæcunque adversa accidere possunt, cogitatione præcipere; ea meditari assidue, atque ita cogitandi consuetudine sibi familiaria reddere. Nam ἐνδημεῖν idem valet ac præsentem alicubi esse. Προενδημεῖν longe ante conversari atque interessse. Plane id quod *Aeneas* apud *Maronem* in sexto magni operis,

Omnia præcepi atque animo mecum ante peregi.

C 2

Quo